

-
- TOEKOMSTPERSPECTIEVEN
 - CAMERAGEBRUIK DOOR POLITIE
 - ONZE NATIONALE LUCHTHAVEN

Toekomstperspectieven

EINDELIJK IS HET ZOVER. MET DE EEDAFLEGGING VAN DE NIEUWE COMMISSARIS-GENERAAL ZIJN WE KLAAR VOOR EEN VOLGEND HOOFDSTUK IN DE EVOLUTIE VAN DE GEÏNTEGREERDE POLITIE. ZOWAT EENIEDER IS HET ER ROEREND OVER EENS DAT DIT HOOG TIJD WERD. NU DE CEREMONIEËLE VERPLICHTINGEN ACHTER DE RUG ZIJN KUNNEN WE PEILEN NAAR DE REEËLE TOEKOMSTPERSPECTIEVEN. WAAR MOGEN WE ONS AAN VERWACHTEN ? EN HOE SNEL ZAL HET ALLEMAAL GAAN?

Na de installatie van de nieuwe regering is nu ook de nieuwe commissaris-generaal in plaats gesteld. Het enige puzzelstukje dat nog ontbreekt opdat alle gezagsfuncties terug zijn opgevuld is dat van de inspecteur-generaal. Ook hier zou de komende maanden werk worden gemaakt. De politie kan terug uit zijn winterslaap ontwaken. Dat mochten we alleszins al ervaren zowel bij een eerste bezoek aan de commissaris-generaal alsook op een vergadering op het niveau van het kabinet van binnenlandse zaken waar een aantal werkafspraken werden gemaakt.

Wat alleszins als positief kan worden ervaren, is het voornemen van de overheid om het forum van de onderhandelingen op te waarderen. Bedoeling is de agenda van de onderhandelingen vrij te houden voor belangrijke zaken. In het verleden was dit jammer genoeg al te dikwijls niet het geval. Een dubbele oorzaak lag daarvan aan de basis. Enerzijds was de klantvriendelijkheid van de overheid tot dergelijk bedenklijk laag peil gevallen dat men zelfs de moeite niet meer deed om te reageren op de onbeantwoorde vragen van personeelsleden die vanuit syndicale hoek werden hernomen. Daardoor waren de syndicale organisaties wel verplicht die vragen te stellen in het kader van de onderhandelingen terwijl ze daar eigenlijk niet thuis hoorden. Anderzijds waren er sociale partners die te sterk de neiging kregen het syndicaal overleg voornamelijk als publicitair platform te gebruiken. Hoe meer vragen, hoe meer men in beeld kwam. Dit ging vanzelfsprekend ten koste van de kwaliteit van het inhoudelijk debat. En op dat vlak hoeft het NSPV van niemand lessen te krijgen. Het afschaffen van de wekelijkse onderhandelingen om die te vervangen door een maandelijkse onderhandeling die terdege wordt voorbereid, ligt dan ook in de lijn van de politiek waarop we ons al intern hebben voorbereid. Kwaliteit en resultaatgerichtheid boven kwantiteit en perceptie zonder werkelijke diepgang.

Ook positief is het voornemen van de overheid om meer en intenser overleg te willen plegen met de vakverenigingen. Dat overleg zal dan op een meer informele wijze plaats vinden wat alle partijen toelaat om enigszins ongebonden van gedachten te wisselen. Het kan bijdragen tot een meer volwaardig partnership tussen de overheid en de vakverenigingen.

LOPENDE DOSSIERS AFWERKEN

Vooreerst dienen de akkoorden die waren afgesloten in het sectoraal akkoord van 2010 te worden uitgevoerd. Immers door de val van de

vorige regering was de uitvoering ervan stopgezet. Interessant in dat verband is te verwijzen naar het akkoord dat er was afgesloten omtrent het verlof voorafgaand aan de pensionering. Dat akkoord strekte ertoe om de officieren die ten vroegste op de leeftijd van 60 jaar met pensioen konden gaan, de mogelijkheid te bieden om met verlof te gaan 2 jaar voorafgaand aan die pensioenleeftijd en dat aan gunstige voorwaarden. Op die wijze werd beoogd het officierenkader, dat overbezet is, af te bouwen. Dit akkoord dient opnieuw te worden bekeken gelet op de wijzigingen die werden doorgevoerd in de pensioenwetgeving. In de huidige context biedt dit akkoord de mogelijkheid om de verhoging van de pensioenleeftijd voor bepaalde categorieën van officieren te neutraliseren. Het NSPV zal, samen met de andere partners, er dan ook alles aan doen om dit te bewerkstelligen.

Een ander dossier dat loopt maar dat zich (nog) niet leent tot het afsluiten van een akkoord is ongetwijfeld het Copernicusdossier. Het dreigt het jaar van de grote "Copernicusverwarring" te worden. Immers alle vakorganisaties, met uitzondering van het NSPV, hebben ervoor geopteerd om iedere werkgever te dagvaarden. Dat betekent dat er tegen elke politiezone en de federale politie voor de diverse rechtbanken van eerste aanleg in gans het land procedures lopen. De eerste uitspraken zijn al gevallen en, wat kon worden verwacht, zijn niet gelijklopend. Alzo oordeelde de rechters in Mechelen en Tongeren dat het politiepersoneel aldaar geen recht kon laten gelden op een Copernicuspremie terwijl de rechter in Brussel oordeelde dat de werkgever wel de premie diende uit te betalen. Voor wat betreft de stand van zaken in het NSPV dossier verwijs ik naar het desbetreffend artikel verder in dit nummer.

DEBATTEN DIE ER AAN KOMEN

Een debat dat al geruime tijd op zich laat wachten betreft een nieuw systeem van financiering van de lokale zones. Daarover heeft begin dit jaar de minister al verklaard zich bewust te zijn van de moeilijkheden van bepaalde zones. Een oplossing dient aldus de minister dan ook te worden gevonden met het oog op een meer evenwichtige financiering van de lokale zones.

Hoewel het inmiddels meer en meer duidelijk is dat er geen graaicultuur heerst bij de politie, zal er toch een werkgroep zich gaan buigen over een vereenvoudiging van het systeem van toelagen en vergoedingen. De syndicale organisaties zullen van die werkgroep ook deel uitmaken. Resultaten op korte termijn dienen er echter niet te worden verwacht.

Het debat over de opleidingen werd recent ook afgerond. Daarbij kregen de syndicale organisaties de gelegenheid hun visie mee te delen in de parlementaire commissie van binnenlandse zaken. Het streven naar een betere kwaliteit in de opleidingen vormt voor ieder betrokken partij de rode draad doorheen het verhaal. De overheid werkt inmiddels al aan voorstellen tot kwaliteitsverbetering van de verschillende opleidingen.

Ook inzake evaluatie en tucht worden er bijstellingen aangekondigd. De klachten over een te complexe tuchtprocedure zijn niet nieuw en

komen vooral uit de hoek van de lokale politie. Het evaluatiesysteem daarentegen werd zwaar op de korrel genomen door de diensten van de algemene inspectie. Volgens de besluiten voldoet het huidige systeem niet om eenieder te motiveren tot het geven van het beste van zichzelf.

Het kerntakendebat is evenzeer een te bespreken item dat al lang werd aangekondigd maar waarvan het debat tot op heden nog niet echt van de grond is geraakt.

Voormelde opsomming betreft slechts een greep uit een aantal discussiepunten die er aan staan te komen. Naar gelang de evolutie van de debatten en de omstandigheden kunnen er altijd bijstellingen gebeuren.

WEGEN OP HET DEBAT

Het zal er dan ook op aankomen om als enige ongebonden vakorganisatie voldoende te wegen op de debatten. Dat onze inspanningen wat dat betreft niet tevergeefs zijn, mocht alleszins al blijken tijdens de studiedag op 22 maart over de werking van de syndicaten bij de politie. Enerzijds kregen we daar een hart onder de riem gestoken van de overheidsdelegatie. Deze merkte op het dat niet logisch is dat bepaalde statutaire aangelegenheden voor de politiediensten, denk maar aan het recente pensioendebat, worden besproken in het Comité A dat bevoegd is voor alle overheidsdiensten maar dat tegelijkertijd ons als onafhankelijke representatieve vakorganisatie voor de politie, uit het debat weert. Ongetwijfeld weet u dat er in het Comité A, dat bezwaarlijk als politieminded kan worden omschreven, niemand zetelt die lid is van de politiediensten. Zoals ik nochtans heb aangestipt op die studiedag is een politiejob niet te vergelijken met enig andere job, of het nu in de openbare sector of de privésector is. Dat zou zich moeten weerspiegelen in het syndicaal statuut waar het debat uitsluitend met de politiebonden mag en kan worden gevoerd.

Anderzijds konden we ook opmerken dat de overheid ons discours om meer aandacht te besteden aan het welzijn van ieder lid bij de politiemensen, ter harte heeft genomen. De oproep om op dat vlak een inhaalbeweging te doen werd gunstig onthaald en mag ons enigszins hoopvol stemmen.

Tot slot zullen we ook in de dagelijkse praktijk blijven waken over uw rechten en iedere vorm van machtsmisbruik door de overheid bestrijden. Het arrest van de Raad van State verder in dit nummer inzake een herplaatsing door een korpschef in het kader van een reorganisatie, vormt daar nogmaals een illustratie van.

Gert Cockx
Nationaal voorzitter

SYNDICALE ECHO COLOFON

De "ECHO" is het tweemaandelijkse tijdschrift van de vzw NSPV.

Niet leden en geïnteresseerden kunnen intekenen op een jaarabonnement door het storten van € 77 op rekeningnummer 310-1145118-22 van het NSPV.

De adresgegevens worden behandeld in overeenstemming met de Wet op de Privacy (Wet 08/12/1992).

Eenieder kan artikels toezenden ter publicatie.

De redactie houdt zich het recht voor tot aanpassing of inkorting van die artikels.

Verantwoordelijke uitgever

Gert Cockx

Eindredactie

Eddy De Blaere

Tekeningen

Dirk Van der Auwera (D'Auwe)

Opmaak en druk

www.goekint.be

PROVINCIALE CONTACTEN

Prov Antwerpen

Michel Goyaerts - 0486/86.18.57

Prov Limburg

Jean-Pierre Claes - 0495/84 65 20

Prov Oost-Vlaanderen

Koen Anraed - 0475/61.46.08

Prov West-Vlaanderen

Benny Lavaert - 0494/16.03.27

Prov Vlaams Brabant

André Allard - 0475/30 66 61

Brussel Hoofdstedelijk Gewest

Mario Thys 0485/55.58.80

Generaal Bernheimlaan 18/20

1040 BRUSSEL

☎: 02/644.65.00

Fax: 02/644.67.93

✉: snps@nspv.be

<http://www.nspv.be>

En u had nochtans gezegd dat alles goed ging...

Mijn aandacht werd onlangs getrokken door drie artikels.

Het betreft :

- > *"RTBF chroniques" van François De Smet – "de quoi le travail est-il le nom ?" (wat moet men verstaan onder 'werk') ;*
- > *de nieuwsbrief 1/2012 – februari 2012 van de federale politie – DSID over het "generatieprobleem" ;*
- > *de ESTIME-studie (studie over stress op het werk – IME) 2011 over stress op het werk (Sequovia-blog – <http://sequovia.com>).*

Ik hoop dat de samenvattingen hieronder u de nodige interpretatieve en reflectieve elementen bieden om te begrijpen dat de woorden "werk – generatie – stress" integraal deel uitmaken van de actualiteit van de arbeidswereld en dat ze onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

Vanuit sociologisch standpunt heeft de mens twee eeuwen geleden een "huiselijk en privéleven" en persoonlijke verlangens ontwikkeld. Die vrijheid om van het leven te genieten was vroeger voorbehouden aan enkele bevoorrechte personen, maar is vandaag de dag het privilege van elke burger, meer bepaald dankzij de rechten van de mens, de industriële revolutie en de sociale verworvenheden (beperking van de arbeidstijd, pensioen en betaald verlof).

Werk vormt echter nog steeds de basis van onze samenleving. Om rijkdom te kunnen herverdelen, moet er rijkdom worden geproduceerd.

En om rijkdom te produceren, moet de mens werken

Door onze huiselijke wereld te ontwikkelen zijn verlangens en ambities ontstaan die steeds minder aansluiten op wat we gewoonlijk onder "werk" verstaan.

In de Middeleeuwen en in het industriële tijdperk was het begrip "werk" synoniem voor een ijverige en repetitieve activiteit die enkel tot doel had een inkomen te genereren en die niet gericht was op de eventuele voldoening die men bekomt na het verrichten van die activiteit.

Vroeger werden de zaken opgelegd en hadden de mensen geen andere keuze dan in de fabriek of in de mijnen te werken.

Ze stelden zich geen vragen over wat ze van hun leven wilden maken.

Vandaag is die situatie veranderd en primeert de individuele vrijheid

Werk wordt tegenwoordig geassocieerd met verbeelding en introspectie : zelfkennis en inzicht in de wereld waarin we leven vormen de basis, denken we maar aan de verschillende coachingmethoden die bestaan.

Het huidige conflict betreffende de pensioenen bewijst dat de tijden veranderen en dat de definitie van wat we "werk" noemen, moet evolueren.

Hoe kan men de mensen verplichten om morgen tot hun 65ste – 70ste te werken als het werk niet evolueert in de richting van menselijke valo-

risatie van de werknemer, zijn kennis, zijn ervaring en de overdracht ervan ?

Moet werk nog steeds de basis vormen van onze samenleving ?

In bevestigend geval (wat een logische keuze lijkt) mag werk niet langer synoniem zijn voor routine, een "tunnel" waar men door moet vóór men op het einde van de dag of na zijn 55ste kan beginnen te leven. Werk moet daarentegen zorgen voor echte zelfontplooiing.

Het concept "werk" zal moeten worden herzien, zodat de mens er zich in volle vrijheid mee kan verenigen en zodat het nauwer aansluit op de eigen verlangens.

Vandaag de dag zou men kunnen stellen dat bepaalde woorden, zoals initiatief, creativiteit en ondernemersgeest, worden gerevalueerd.

Dit is ongetwijfeld naïef, maar "de dromers van vandaag moeten worden aangemoedigd om de ondernemingen op te richten die de werknemers van morgen tewerk zullen stellen, als we de pensioenen van overmorgen willen betalen..."

Laten we het nu over het "generatieprobleem" hebben.

Enkele definities:

- > **De babyboomgeneratie : zij die geboren zijn na de oorlog van '40-'45**
- > **Generatie X : zij die geboren zijn tussen 1965 en 1979**
- > **Generatie Y : zij die geboren zijn na 1980.**

De plaats die werk inneemt in het leven verschilt naargelang de generatie

"Babyboomers" vinden het vanzelfsprekend om gedurende de hele loopbaan binnen dezelfde organisatie te werken.

Werkzekerheid is primordiaal voor hen.

Werk is de rode draad doorheen het leven.

De levenskwaliteit wordt bepaald door het welslagen van de loopbaan.

Jongeren van hun kant zijn van oordeel dat werk onder andere de persoonlijke ontwikkeling bevordert.

Maar ook andere factoren dragen bij tot geluk : het gezinsleven, vrije tijd, zelfontplooiing voor de generaties X en Y.

Individualisme wordt beschouwd als de naleving door het individu van zijn normen en waarden, maar eveneens als een factor die bijdraagt tot zelfontwikkeling.

Wat babyboomers denken over jongeren is nieuw noch specifiek; ze werden zelf bekritiseerd door de generatie die hen voorafging.

Dat fenomeen is eigen aan de relaties tussen de generaties.

Vandaag de dag is er ten gevolge van de snelle informatiestroom, de afhankelijkheid van informatica en de overconsumptie van goederen en diensten geen plaats meer voor geduld en tijd.

Generatie Y, die geen andere samenleving dan de onze heeft gekend, moet begrijpen dat ze weinig of geen geduld heeft, dat ze niet kan wachten. Onmiddellijkheid is het sleutelwoord.

Die generatie wordt vaak beschouwd als problematisch op het vlak van personeelsbeheer, want er bestaan tegenstellingen en overeenkomsten tussen de generaties.

De aanwervings- en communicatiemethoden dienen te worden aangepast.

De potentiële werkgever moet gebruik maken van sociale media.

Het intergenerationeel management van "bevoorrecht" als vector voor de overdracht van kennis en vaardigheden...

De studie "ESTIME" van het "IME" (Frans instituut voor milieugeneeskunde) over stress op het werk, uitgevoerd in 5 landen waaronder België, toont aan dat één werkende op drie reeds stress heeft gehad.

Deze studie biedt antwoorden op factoren die verantwoordelijk zijn voor stress en de gemoedsgesteldheid op het werk en die van essentieel belang zijn voor leidinggevers en managers om efficiënte en duurzame antwoorden te kunnen geven.

Enkele cijfers:

- > **74% van de ondervraagden is tevreden met hun werk ; 57% is opengebloeid.**
- > **1 werkende op 3 denkt dat het werk de slaap verstoort.**
- > **1 werkende op 4 geeft aan dat zijn werk een negatieve invloed heeft op zijn gezondheid.**
- > **29% bevestigt dat het werk hen geestelijk uitput.**
- > **27% lijdt aan stress door hun werk.**

De studie berust op een innoverende benadering van stress waarbij 4 facetten worden onderscheiden:

- > **stressbestendigheid (individuele gevoeligheid voor stressfactoren)**
- > **emotionele stress (angst, woede, zwaarmoedigheid)**
- > **somatische stress (impact op de gezondheid van individuen: buikpijn, hoofdpijn)**
- > **gedragsstress (compensatie door snoepen, inname van kalmeermiddelen)**

Die vier aspecten zorgen voor een beter begrip van de stressmechanismen en -factoren. Ze maken het mogelijk de socio-organisatorische prioriteiten te bepalen en een actieplan op te stellen en uit te voeren. Het is belangrijk de compatibiliteit van de organisatie met het functioneren van de mens te verzekeren

Om ze te identificeren en aan te pakken, moeten :

- > **de processen en procedures worden herzien, versoepeld en verlicht door meer belang te hechten aan vertrouwen en gezond verstand.**
- > **de fundamentele regels worden geëxpliciteerd.**
- > **Daarnaast werden door het IME verschillende vormen van motivatie geïdentificeerd.**

"Duurzame (spontane en onvoorwaardelijke) motivatie" : professionele keuzes worden ervaren als "roepingen" (17% van de actieve bevolking doet hun werk graag zonder zich nader te verklaren of daarvoor de reden op te geven).

"Voorwaardelijke (evolutieve) motivatie"

Deze motivatie neemt toe wanneer goede resultaten worden behaald of wanneer men erkenning krijgt, maar neemt af in het tegenovergestelde geval.

24% van de actieve bevolking raakt gedemotiveerd wanneer het management niet aan hun verwachtingen voldoet.

Motivatie verbonden met emotionele "hyperinvestering" (intens verlangen om te slagen en vervolgens buitensporige angst om te mislukken).

De meeste mensen zijn zich niet bewust van het type motivatie dat hen drijft.

Er moet voorrang worden gegeven aan adaptief management.

Welke lessen trekken we hieruit ?

72% van de ondervraagden is tevreden met hun werk. 1 op 3 lijdt echter aan stress, geestelijke uitputting of onrust ten gevolge van het werk.

1ste oorzaak : emotionele hyperinvestering op het werk ;

2de oorzaak : demotivatie door gebrek aan resultaten en erkenning ;

3de oorzaak : niet-biocompatibele organisatie ;

4de oorzaak : gebrek aan teamgeest en onaangepaste management-communicatie.

Mijn conclusie

Het spreekt voor zich en het is al zo vaak gezegd : welzijn op het werk moet worden geïntegreerd in de bedrijfsstrategie.

Er moet eveneens aan preventie worden gedaan rond psychosociale risico's. Alle partijen moeten daarbij worden betrokken : personeelsleden, vakorganisaties, managers en arbeidsgeneesheren.

... Stof tot nadenken dus !

Christian LORENT
Nationaal secretaris

Copernicuspremie: stand van zaken

Veel leden vragen ons (terecht) hoe ver we staan met de procedure inzake de Copernicuspremie.

Het lijkt ons belangrijk een stand van zaken op te maken betreffende dit onderwerp, dat ons na aan het hart ligt.

Laat u in elk geval niet beïnvloeden door wat wordt verteld in de wandelgangen, want bij de politie doen altijd veel geruchten de ronde.

Wanneer in dit dossier een belangrijke beslissing moet worden genomen, zal het NSPV u daarvan op de hoogte stellen via de gebruikelijke communicatiekanalen (website, pamfletten, enz.).

Tot op heden werd dit dossier echter nog niet opnieuw op de onderhandelingsstafel gelegd, ook al hebben we nu al sinds 3 maanden een volwaardige regering... Dat verbaast ons gezien de huidige budgettaire context.

Dat heeft tot gevolg dat de gerechtelijke procedure die het NSPV heeft ingesteld in het belang van zijn leden, wordt voortgezet. Iedereen weet echter dat de rechtbanken tot over hun oren in het werk zitten, waardoor de zaak pas ten gronde zal worden gepleit in juni 2013 voor de rechtbank van eerste aanleg van Brussel.

We herinneren er eveneens aan dat het NSPV, na analyse van de problematiek, beslist heeft enkel de Belgische Staat in rechte te dagvaarden.

Het NSPV heeft dus geen enkele politiezone gedagvaard voor de bevoegde rechtbanken, zodat een eventuele gunstige uitspraak al onze leden, zowel van de federale politie als van de lokale politie, ten goede komt. Op die manier worden gerechtelijke beslissingen vermeden die verschillend zijn naargelang het gerechtelijke arrondissement.

In dit stadium moeten de leden van het NSPV geen enkele specifieke maatregel treffen, behalve hun syndicale bijdrage betalen; de juridische dienst volgt de zaak op, samen met het advocatenkantoor dat uw belangen behartigt.

Jean – Hugues BREMS

RECHTZETTING ECHO NR 705 - JANUARI-FEBRUARI

Op pagina 5 van de vorige echo (705) staat een artikel met betrekking tot de wijziging in de aanmelding van de benadeelde persoon. Deze wijziging zou reeds in voege gaan vanaf 30 januari 2012.

Gezien de wetgever echter vastgesteld heeft dat sommige politiediensten nog niet klaar zijn om de aanmeldingen Benadeelde Persoon te registreren, heeft men de toepassing van deze nieuwe procedure uitgesteld tot 1 januari 2013. Tot die datum dient men dus nog steeds "in persoon" te verschijnen voor het bevoegde Parket, tenzij de Parketten en de politiediensten zich reeds aangepast hebben aan de nieuwe wetgeving.

Annelies Faket
Permanent Afgevaardigde
NSPV – DIENST RECHTSBIJSTAND

JONGEREN- VAKANTIES 2012

Een goed evenwicht zoeken tussen werk, schoolvakanties en gezin zorgt jaarlijks voor stress bij vele ouders. Een aangenaam, sportief en educatief vakantieverblijf voor uw kind, samen met leeftijdsgenoten kan deze stress wegnemen.

Uw sociale dienst de vzw SSD GPI "Jongerenvakanties" doet u, in samenwerking met de erkende organisatie vzw "Taalstages Depauw", 't Hoge 120, 8500 Kortrijk, een aanbod van kwalitatieve jongerenvakanties in binnen- en buitenland en dit aan betaalbare prijzen. Het volledige programma van de vzw "Taalstages Depauw" kun je bekijken door een brochure aan te vragen (056/ 21.05.27) of door de website www.depauw.be aan te klikken.

Deze organisatie heeft een jarenlange ervaring met het combineren van vakantie met taal, cultuur, sport, avontuur, reizen...

Taalstages Depauw staat reeds 45 jaar borg voor de kwaliteit van de lessen en voor een optimale begeleiding. Ervaren leraars en sport-monitoren sturen de activiteiten zodat het aanleren van de taal in een aangename en ontspannende vakantiesfeer gebeurt.

Interessant om weten, is dat de sociale dienst, bij deelname aan een van deze taalvakanties, een korting van 50% met een maximum van 200 euro per taalvakantie voorziet.

Verdere inlichtingen en inschrijvingsformulier kun je rechtstreeks bekomen bij de uw Sociale Dienst vzw SSD GPI "jongerenvakanties", Oudstrijderslaan 190, 1140 Evere. Tel.: 02/290.33.33.

Schande

Wat ooit het mooiste en meest geavanceerde politiegebouw van België moest worden, zoals er enkele jaren geleden werd verteld, blijkt nu nog maar een schim te zijn van hetgeen werd vooropgesteld.

De FGP Tongeren heeft nooit anders gekend dan problemen met hun huisvesting.

Herinneren we ons de zeer slechte, verouderde en niet aangepaste politie-infrastructuur in de Maastrichterstraat in Tongeren die meermaals het voorwerp heeft uitgemaakt van controlebezoeken van arbeidsinspectie, stakingsaanzeggingen, BOC's, HOC's, CPBW's, enz..... Lekkende mazouttonnen, ventilatieproblemen, veel te kleine huisvesting, geen inbraakbeveiliging,.... alles was voorhanden.

Doch het zou gaan veranderen !!

In eerste instantie zou de federale gerechtelijk politie deel gaan uitmaken van de legerkazerne met al haar voordelen. Zo zou er 24/24 bewaking zijn van de militairen. In de aanwezige keuken zou het personeel 's middags kunnen eten, een hele sportaccommodatie zou voorhanden zijn, enz...

Ook werden de verbouwplannen via het BOC besproken en kritisch bekeken. Zo werd er enkele jaren geleden, tijdens een BOC, aan de verantwoordelijke bij de federale politie gevraagd naar de aanwezigheid van airconditioning in het gebouw.

Dit zou volgens diezelfde persoon niet nodig zijn vermits er gebruik zou gaan gemaakt worden van een sterk uitgebouwd ventilatiesysteem die de warme lucht uit de lokalen zou onttrekken om zo via de centrale middengang verder naar buiten geblazen te worden. Dit zou, in combinatie met zonwering, hetzelfde of een nog beter effect hebben dan airconditioning. Ook zou het gebouw voorzien worden van energiezuinige verwarming, zonneboiler, carport voor personeel met groen dak, keuken met alle nodige voorzieningen, inbraakbeveiliging, enz.....

Maar....."Decipimur specie recti" of "We hebben ons door een schijn van het goede laten misleiden"

Het leger is reeds enige tijd geleden vertrokken uit de kazerne, dus geen bewaking, geen keuken, geen sportaccommodatie.

Ook werd er tijdens het plaatsbezoek op 20 februari een lijst opgesteld van alle tekortkomingen aan het gebouw.

Deze lijst telde zeven (07) pagina's vol tekortkomingen en opmerkingen. Hierbij een greep van de meest schrijnende gebreken en/of tekortkomingen:

- > Er werd in het hele gebouw totaal geen ventilatiesysteem aangebracht
- > Op bepaalde plaatsen werd externe zonwering geplaatst doch werd vergeten om de bediening erbij te installeren
- > Op andere plaatsen werd totaal geen zonwering geplaatst
- > Trappenhallen werden slecht afgewerkt met gevaarlijke gaten tot gevolg
- > Het ontbreken van noodverlichting
- > Een bedenkelijk werking van de lift zonder werkende telefoonverbinding
- > Ramen van bedenkelijke kwaliteit met lawaaierige verluchtungsroosters
- > Automatische verlichting die te pas en te onpas uitvalt door slecht te regelen bewegingssensoren
- > Ontbreken van sanitair voor verdachten of gedetineerden
- > Schimmelvorming op muur
- > Te weinig druk op leidingwater op 2° verdieping
- > Aansturing van verwarming via 1 thermostaat voor +/- 30 burelen
- > Ontbreken van afvoerkanaal voor dampkap in keuken
- > Geplaatste stopcontacten thv kranen in keukenunits en juist onder papierreservoirs in sanitaire ruimtes
- > Belemmering werking brandploeg door afgesloten delen van het gebouw
- > Problemen met inbraakalarm. enz.....

Met dergelijke lijst opmerkingen/tekortkomingen had dit gebouw nooit zo vlug in gebruik genomen mogen worden en volgende vragen kunnen gesteld worden:

- > **Wie is er verantwoordelijk voor deze nalatigheden ?**
- > **Wie zal iets aan deze tekortkomingen gaan veranderen ?**
- > **Waarom zijn sommige systemen niet geplaatst ? (luchtverversing)**
- > **Zijn deze gemiste materialen misschien wel geleverd doch niet op de juiste plaats ?**

Er kan alvast wel geconcludeerd worden dat er niet werd verbouwd zoals door de klant gevraagd maar zoals door sommige mensen werd gedacht dat het moest gebeuren.

Het resultaat hiervan is ondertussen gekend en het personeel zal de gevolgen hiervan nog geruime tijd ondervinden.

Het redactieteam

Carlo Medo
Permanent Afgevaardigde

Onthaalmedewerkers van politiezone Het Houtsche

(Oostkamp – Zedelgem – Beernem, West-Vlaanderen) voortaan in uniform

De vier onthaalmedewerkers zitten in een nieuw jasje, letterlijk !

Zij waren zelf vragende partij om een uniform te dragen, zodat ze aan de balie duidelijk herkenbaar zijn. Zij zijn vaak het eerste contact tussen burger en politiediensten. Veel mensen die aan het onthaal komen willen bovendien hun verhaal enkel doen tegen iemand in uniform.

Op het BOC van 12/10/2010 verklaarden de andere vakbonden zich niet akkoord met de aankoop van uniformen voor het Calogpersoneel daar dit volgens hen niet wettelijk voorzien is. Daarenboven stellen zij dat dit reeds voorwerp heeft uitgemaakt van een Hoog Overlegcomité waar een betrokken zone werd teruggefloten.

Het NSPV onthield zich bij de stemming omdat de modaliteiten niet omschreven waren, en vroeg om het uniform niet te voorzien van een politielogo. De aankoop van een uniform voor onthaalmedewerkers ging op dit moment (voorlopig) niet door.

Onder impuls van de plaatselijke- en provinciale verantwoordelijke Gino Geldhof, komt het punt opnieuw op het BOC van 17/05/2011. Het NSPV is er zich van bewust dat er binnen de politie enorm veel meningsverschillen bestaan inzake het al dan niet aanschaffen van een outfit, maar wat betreft deze zone komt de vraag van de medewerkers zelf. Mits een duidelijk onderscheid met het operationeel personeel gaan de andere vakbonden nu wel akkoord. De modaliteiten zijn als volgt voorzien:

"Er wordt een winter- en zomeroutfit voorzien, het onderhoud en de kosten vervanging zijn ten koste van de zone. De medewerkers mogen zelf hun outfit kiezen na het aanschrijven van enkele leveranciers".

Er werden drie firma's aangeschreven, de firma Arzoni uit Zellik leverde de nieuwe outfit. Er werden 4 broeken (rokken), 4 hemden (blouses), 2 cardigans en 2 dassen (sjaaltjes) voorzien. Om het compleet te maken dragen ze ook nog een naamkaartje.

Straks komt er ook nog een zomeruniform. De nieuwe kleren moeten bijdragen tot een positief imago van de politie. Binnen de zone wordt er door de collega's positief gereageerd, en zelf voelen de medewerkers zich goed in hun nieuw kledij.

Gino Geldhof
Afgevaardigde Calog Provincie West-Vlaanderen en PZ Het Houtsche.

Een verhaal van een platina huwelijksjubileum en een unieke carrière

Het echtpaar Gaston (89) en Jeannine (91) ROGGMAN-VERBEECK is 70 jaar getrouwd. Deze unieke platina jubileumverjaardag verdient zeker een vermelding in uw ECHO. Het is de eerste keer dat ik een echtpaar weet dat zeventig jaar getrouwd is.

NSPV afdeling LEUVEN waarvan Gaston ROGGMAN al lid is sinds mensenheugenis, is dan ook bijzonder fier op deze unieke gebeurtenis. Een platina huwelijksverjaardag, daarvoor moet je lang gezond blijven en elkaar zeer graag zien. Zoiets is echt uniek.

Naar ik vernam was dit huwelijk van in het begin gezegend. Om te beletten dat zijn grote liefde, die op dat ogenblik in een confectiebedrijf in ANTWERPEN werkte, door de Duitse bezetter in Duitsland tewerkgesteld zou worden, trouwde Gaston zijn Jeannine op 14 juli 1942.

Wat Gaston in de periode 1942 - 1943 uitspookte daar heb ik het raden naar, maar vanaf 1943 heeft Gaston het me echt makkelijk gemaakt om dit artikel te schrijven. Niemand kan immers beter zijn carrière beschrijven dan hijzelf. Snuisterend in oude archieven, mij als voorzitter toevertrouwd, ontdekte ik dat Gaston ROGGMAN pas na zijn huwelijk tot de Rijkswacht is toegetreden.

In 1943 in volle oorlog genoot hij zijn opleiding te ANTWERPEN in de II^{de} mobiele groep.

Het was ook in volle oorlogsperiode dat de liefde in het gezin ROGGMAN bezegeld werd met de geboorte van een flinke zoon Walter. Met dit kleine gezin kwam Gaston in 1945 in de territoriale Rijkswacht terecht.

Rijkswachter zijn was in die tijd niet alleen een beroep maar meer een manier van leven waarin het gehele gezin een rol had.

Als gewone rijkswachter en zoals hij het zo mooi omschrijft "zonder gallon" begon zijn rijkswachtersbestaan in de brigade HOOGLSTRATEN. In deze brigade namen hij en zijn gezin hun intrek in een rijkswachthuis met drie kamers zonder water en zonder riolering. In het midden van de kazerne op de koer stonden drie wc's en in een zijgebouw konden de gezinnen water nemen met een putwaterpomp.

Dat men als rijkswachtervrouw nauw betrokken was bij het beroepsleven van de man stelde ik opnieuw vast wanneer ik las in Gaston's kronieken dat 's nachts deze pomp steeds afliep en 's morgens, vooral in de winter, de vrouwen van achter de gordijnen elkaar beloerden om te zien wie als eerste de pomp zou opzetten.

Vanaf 1946 werd Gaston na een examen bevorderd tot keuronderofficier en werd hij ingezet bij de B.O.B te TURNHOUT, waarover hij vanaf 1951 het bevel voerde.

Naast zijn carrière bij de Rijkswacht werd Gaston al vlug gebeten door de syndicale microbe. Het was al in 1946 dat hij zich ontpopte als secretaris-penningmeester van de toenmalige "verbroedering" te TURNHOUT.

Syndicale activiteiten ontplooiën was in de naoorlogse jaren niet zonder gevaar, daar de toenmalige korpscommandant de actieve rijkswachter verbood bestuursfuncties op te nemen.

Rebel als hij was, negeerde Gaston dit bevel en bleef hij tot na zijn pensioen actief in de syndicale beweging toen nog NSRP.

Na zijn maturiteitsproef werd Gaston bevorderd tot de graad van 1ste opperwachtmeester en in 1956 promoveerde hij tot commandant van de brigade LICHTAART. (Tot 1963)

Nadat Gaston zijn brevet in de criminologie had gehaald, in 1963 vroeg en kreeg Gaston het commando over de brigade AARSCHOT.

Na zijn bevordering tot adjudant-chef werd Gaston in 1969 van ambtswege aangesteld als brigadecommandant van de brigade LEUVEN. Het was in deze brigade dat Gaston in 1979 de leeftijdsgrens van 56 jaar behaalde en op rust gesteld werd en zich nestelde te Linden.

Na zijn welgevulde carrière lag het niet in Gaston's aard om zo maar te zitten niksen.

Hij vond dat hij ten behoeve van zijn collega's, zijn zoon, kleinkinderen Ann, Hilde en Els en ondertussen achterkleinkinderen onder de vorm van korte verhaaltjes, zijn belevenissen en

herinneringen aan een, goed gevulde Rijkswachtcarrière diende uit te schrijven. Van deze zielenroerselen maak ik nu dankbaar gebruik om dit eerbetoon te schrijven.

Maar met schrijven alleen kon Gaston zijn tijd niet vullen en in 1979 nam hij het plaatselijk voorzitterschap van het toenmalige NSRP op zich.

Toen hij dit voorzitterschap op zich nam werd hij ook bewaarder van een uniek schriftboek, getiteld "Verslagboek". Dit boek bevat de syntheses van de bestuursvergaderingen van de vereniging vanaf haar ontstaan in november 1926.

Gaston je vroeg je ooit af wat er met dit verslagenboek na U zou gebeuren. Bij deze kan ik je geruststellen dat ik de inleiding van het boek getrouwd zal bewaren en als een relik doorgeven aan de volgende voorzitter van het NSPV afdeling LEUVEN.

Verder lag Gaston aan de basis van de stichting van de vriendenkring van de oprustgestelden van de Rijkswacht Leuven wiens vergaderingen hij tot enige tijd geleden nog trouw bezocht.

Hun beider hoge leeftijd en een krakje in Gaston's gezondheidstoestand besliste er voor het platina koppel over om het rustiger aan te doen.

Gaston en Jeaninne door dit artikel te schrijven kan ik enkel tot de vaststelling komen dat jullie een bijzonder echtpaar zijn, na al die jaren nog altijd blij met elkaar. Jullie verstaan de kunst om te genieten van de kleine dingen en tevreden te zijn met wat jullie hebben. Voor mij en de gehele afdeling LEUVEN zijn jullie met recht al 70 jaar een bijzonder paar.

Geniet nog van deze heugelijke gebeurtenis... en nog vele jaren.

Zonder vrees en zonder blaam.

Jan Boon
Voorzitter NSPV afdeling LEUVEN

Privacycommissie ziet problemen bij cameragebruik door politie

Eind februari heeft de Privacycommissie een reeks aanbevelingen gepubliceerd inzake het gebruik van camera's in ons land. Ook bij de politie waren daar al ettelijke vragen over gerezen. Daar wordt nu voor het eerst op ingegaan. En niet alles loopt volgens het boekje zoals blijkt.

De aanbevelingen van de privacycommissie zijn opgesplitst in 2 grote delen. In een eerste deel geeft de Privacycommissie antwoorden op een aantal terugkerende vragen (FAQ's). In een tweede deel wordt er toelichting verstrekt bij een aantal veel voorkomende knelpunten. Die blijken dikwijls verband te houden met cameragebruik door politiediensten. De Commissie onderstreept daarbij dat het belangrijk is voor politieambtenaren om goed vertrouwd te zijn met de camerawetgeving "al was het maar om de angel zo snel mogelijk uit het debat te halen zodat een escalatie op het terrein kan voorkomen worden".

FAQ's

Vooreerst betracht de Commissie de politie en de burger in te lichten over de wettelijkheid van het gebruik van bewakingscamera's. Verschillende interpretaties zijn immers niet uit te sluiten als gevolg van de complexiteit van de wetgeving en de verschillende situaties die zich kunnen voordoen.

Om alles enigszins te kaderen wordt aangevat met het verduidelijken van een aantal begrippen. Wat dient te worden verstaan onder camera's of nepcamera's? Het verschil tussen vaste en mobiele camera's wordt ook aangegeven alsook de verschillende types van plaatsen (niet-besloten of besloten plaatsen, al of niet toegankelijk voor het publiek) komen aan bod in de aanbevelingen. Wat is bijvoorbeeld het statuut van een parking? Kunnen alle beelden openbaar worden gemaakt? Hebben politiemensen vrije toegang tot de beelden en wat is de relatie tussen de wet op de verwerking van persoonsgegevens en de camerawet.

Portierswetgeving

Het cameragebruik in het uitgangsleven ziet de Privacycommissie als een eerste knelpunt. Er is het **KB tot regeling van bepaalde methodes van bewaking**, de controle over de **Wet op de private veiligheid**, het toezicht op naleving van de **Racismewet** en de **Rondzendbrief SPV05** betreffende bewaking in het uitgangsleven. De verscheidenheid aan regelgeving leidt tot verwarring op het terrein.

Databank

Het gebruik van de databank voor de aangifte van bewakingssystemen aan de Commissie en aan de korpschefs vormt een tweede knelpunt. Het databanksysteem kampt met tal van technische tekortkomingen. Daardoor ontstaan problemen bij raadpleging door grotere politiezones. Er is dan ook nood aan een beter informaticasysteem en permanente toegang voor de politiediensten.

ANPR

Meer en meer politiezones starten met het gebruik van ANPR-camera's (automatische nummerplaatherkenning). Volgens de commissie kunnen mobiele camera's die op voertuigen gemonteerd worden met het oog op automatische nummerplaatherkenning, als onwettig worden

beschouwd. De Camerawet laat deze immers enkel toe bij grote volkstoelopen. Voor vaste ANPR-camera's ziet de Commissie geen juridische problemen.

Uniformcamera's en brilcamera's

Voor mobiele camera's in kopies en uniformcamera's is het oordeel van de Privacycommissie nog strenger. Korpschefs die hun mensen de opdracht geven om te werken met dit soort camera's, begaan volgens de Commissie een misdrijf (**art. 13** van de Camerawet). Het bewijs is in dit geval onrechtmatig verzameld.

Dat geldt ook voor het gebruik van brilcamera's door politiediensten die worden gelijkgesteld met mobiele camera's die dus enkel bij grote volkstoelopen kunnen aangewend worden.

Vergemeend gebruik van camera's in politiezones

Ook hier stelt de Commissie zich de vraag of het plaatsen van camera's over het hele grondgebied en alle invalswegen van een gemeente of stad niet indruist tegen de proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginselen van de wet op de verwerking van de persoonsgegevens. Er wordt dan ook op aangedrongen dat de steden en gemeenten voorafgaandelijk een grondige evaluatie uitvoeren om na te gaan in hoeverre de plaatsing van bewakingscamera's wel voldoende nuttig is en in hoeverre deze werkelijk kunnen bijdragen tot een verbetering van de veiligheidsproblematiek op hun grondgebied.

Aanpassing camerawetgeving nodig

Het besluit ligt enigszins voor de hand. Gelet op de toename van diverse nieuwe vormen van cameratoepassingen (bijv. ANPR gekoppeld aan databanken voor geseinde, gestolen en niet-verzeerde voertuigen en camera's met gezichtsherkenning) vraagt de commissie om een aanpassing van de regelgeving. Enerzijds vallen deze nieuwe types niet onder de Camerawet. Anderzijds dringt zich een meer afgebakende wetgeving rond mobiel cameragebruik op.

Zie ook de **website van de Privacycommissie**.

G.C

Discriminatie op basis van art. 44 WGP veroordeeld

Dit artikel heeft al menigmaal tot verhitte discussies geleid. Het vormt immers de basis voor de korpschef van de lokale politie om beslissingen door te voeren inzake de organisatie en de verdeling van de taken in het politiekorps.

Eens een nieuw organogram werd vastgesteld laat het de korpschefs toe om het personeel, al dan niet met hun instemming, te herplaatsen in een nieuwe functie.

Voor het eerst veroordeelde de Raad van State de gevolgde werkwijze bij een reorganisatie wegens discriminatie van een betrokken personeelslid. In dit geval voerde de nieuwe korpschef een herstructurering door van het politiekorps nadat er eerst een nieuw organogram was opgesteld en goedgekeurd.

Daardoor verdwenen in dat korps de voorheen bestaande directies en ook de functies van de officieren die er de leiding over hadden. In de plaats daarvan werd het korps ingedeeld in zuilen die verder werden opgesplitst in afdelingen.

Alle officieren die voorheen de leiding hadden over een directie, verkregen een functie op het niveau van de staf van de politiezone in een betrekking "in of dichtbij het kabinet van de korpschef" zelfs indien er in het nieuwe organogram geen dergelijke betrekking was voorzien. Echter een van de voormalige directeurs kreeg een andere behandeling en werd tewerkgesteld in een compleet andere dienst, betrekking en kantooromgeving zonder enige band met zijn voorgaande betrekking. Betrokkene aanvaardde deze verschillende behandeling niet die hem te beurt viel ten overstaan van zijn vroegere collega's en wendde zich tot de Raad van State.

In zijn arrest van 13 februari 2012 met nummer 217.911 trad de Raad van State het standpunt van de gevallen officier bij. De Raad van State kwam tot de vaststelling dat de korpschef voor eerst geen verklaring gaf waarom de betrokken officier niet werd ingeschakeld in een functie van stafmedewerker terwijl dat het niveau was waarop al zijn vroegere collega's wel werden tewerkgesteld. Daarnaast werd ook vastge-

steld dat van alle vroegere directeurs enkel deze officier nu onder het gezag en de leiding werd geplaatst van een ander commissaris die voorheen zijn ondergeschikte was.

Tot slot werd vastgesteld dat ook de materiële omstandigheden van zijn tewerkstelling (in een landschapskantoor waar hij diende in te staan voor het administratief afwerken van de processen-verbaal van de personeelsleden waarover hij vroeger het gezag had, schraping van zijn mailadres, verbod tot thuiswerk, afnemen van al zijn extra-legale voordelen zoals pc, dienstvoertuig, enz...) niet te vergelijken waren met die van zijn voormalige collega's.

De Raad van State oordeelde om die redenen dat de betrokken officier op een discriminerende wijze werd behandeld ten overstaan van zijn voormalige collega's directeurs en dat de drastische verslechtering van zijn arbeidsomstandigheden een schorsing van het herplaatsingsbesluit van zijn korpschef noodzakelijk maakte.

Het belang van dit arrest kan niet worden onderschat. Zelfs indien een herplaatsing correct is naar de letter van de wet, mogen er daarbij geen twee maten en gewichten worden gehanteerd.

G.C.

Stakingsaanzegging voor de luchthaven zaventem !

Iedereen zal begrijpen dat, zoals we stelden in de vorige edities dat "vijf voor twaalf" voorbij is. Door het NSPV werd dan ook een stakingsaanzegging ingediend.

Dit houdt in dat acties mogelijk zijn vanaf 30 maart. Acties tijdens de Paasvakantie maar ook tijdens de grote vakantie zijn niet uitgesloten.

Het NSPV vraagt overleg met de overheid en duidelijkheid, ofwel komt er versterking ofwel worden bepaalde werkzaamheden niet meer uitgevoerd.

Indien het tot acties komt betekent dit voor de reiziger dat deze langer zal moeten aanschuiven bij de controle.

Een verwittigd man !!!!

Nog enkele punten die we toch nog even onder de aandacht willen brengen :

In het vorige artikel hebben we het onder meer gehad over het absentisme en hoe de overheid deze aanpakt.

Wel, opnieuw moeten wij vaststellen dat onze managers het leven van de werknemers weer wat aangenamer maken, door de eerder geldende regeling van een ziektedag zonder medisch attest aan te passen.

Iemand die nu de nacht van vrijdag op zaterdag moet werken kan beter een "baaldag" nemen.

Als hij zijn nachtdienst doet heeft hij 6 zaterdag uren. Wanneer hij nu een baaldag neemt, moet hij om 05.30 werken tot 14.00 uur, waardoor hij 9 zaterdag uren heeft.

Bijkomend gaat er teveel volk aanwezig zijn voor de extra vroege dienst en ook voor de vroege dienst.

Ook hadden wij het over de "goede samenwerking met BAC.

Wel blijktbaar heeft de overheid ons artikel niet gelezen, want :

- > **recentelijk zijn de mensen van BAC foto's komen nemen op niveau vertrek, omdat er een file stond. Ze hebben deze foto's per mail overgemaakt aan onze overheid, die op haar beurt in paniek is geschoten (want blijktbaar is BAC toch de baas van de Federale Politie). De supervisor werd gebeld om iets aan de file te doen. Gezien we niet vlug wat politiemensen kunnen bijmaken, is de supervisor zelf maar in de control box gaan zitten (wat uiteraard niet zijn opdracht is).**
- > **enkele dagen geleden heeft een persoon de vlucht genomen bij de veiligheidscontrole. Deze persoon liet zijn bagage voor wat ze was. Dit is op een luchthaven een alles behalve veilige toestand. Een verantwoordelijke van de Federale Politie (met ettelijke jaren ervaring) beslist om**

over te gaan tot ontruiming om de burgers niet in gevaar te brengen. Dit is een logische en verantwoordelijke reactie. Diezelfde dag nog wordt deze verantwoordelijke op het matje geroepen gezien de "heren" van BAC (onze gekende "externe partner") het optreden van de Federale Politie niet nam daar zij weeral eens financieel verlies leden door een dergelijk, in hun ogen, onverantwoordelijk gedrag. Veiligheid geldt dus enkel indien het hen goed uitkomt.

Blijkbaar is BAC de mening toegedaan dat zij de voogdijoverheid is van de Federale Politie op de luchthaven. Zij bepalen dus hoe de Federale Politie haar werk moet doen.

Een ander heikel punt is de samenwerking met een andere externe partner, namelijk Dienst Vreemdelingenzaken. (DVZ)

Deze dienst beslist, in tegenstelling tot de meeste andere landen, of iemand die zich aan de grens aanbiedt het land binnen mag of niet.

In de meeste andere landen zijn het de immigratie ambtenaren (lees grenscontroleurs) welke deze beslissing nemen en ook zorgen voor het eventuele terugdrijven van personen die niet beantwoorden aan de binnenkomstvoorwaarden.

Maar ook de mensen van DVZ moeten blijkbaar verantwoording afleggen.

Het is reeds meermaals gebeurd dat personen die niet aan de binnenkomstvoorwaarden voldoen en die reeds door DVZ werden geweigerd (fax), plots toch worden toegelaten op het grondgebied op beslissing van hun voogdijminister..

We spreken hier dus wel van een "illegale immigratie" Zijn die mensen (zonder bestaansmiddelen en zonder te voldoen aan de binnenkomstvoorwaarden) wel degelijk terug naar hun land van oorsprong gegaan na hun (illegaal) verblijf ? We zullen het nooit weten.

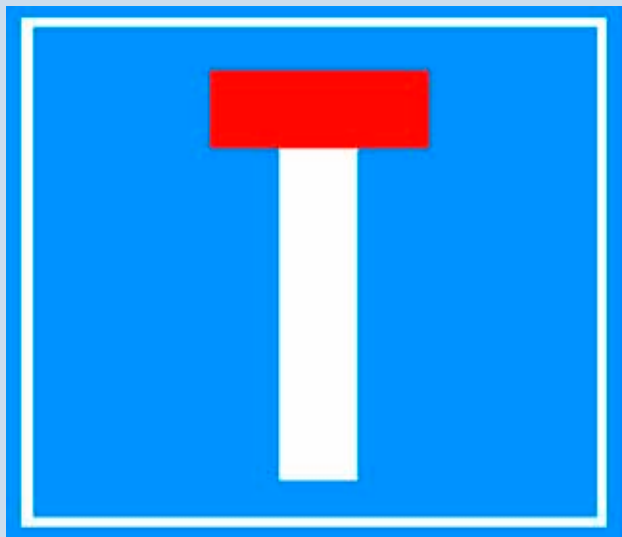
We moeten ook met lede ogen vaststellen dat het aantal D visa (= visum lang verblijf voor familiehereniging), sinds kort enorm is toegenomen (25 op 1 enkele vlucht). En dan maar zeggen dat de mensen langer moeten werken.

De nieuwe regering heeft toegezegd dat LPA BRUNAT, 45 personeelsleden verkrijgt (je leest het goed, 45).

Deze personen dienen om de dienst repatriëringen (onderdeel van de Grenscontrole) aan te vullen zodat er 5 repatriëringen per dag kunnen worden uitgevoerd. (lovenswaardig initiatief !)

Spijtig dat onze managers (of heeft BAC hier ook iets mee te maken ?) dit niet zo hebben begrepen. Ze maken van de gelegenheid gebruik om de dienst Politiezorg aan te vullen en niet de grenscontrole.

De mensen worden aangetrokken met een plaats politiezorg (PZ) waarbij hen een keuze wordt gelaten tussen de PZ zelf, PZ gecombineerd met repatriëringen of de grenscontrole (GC) met of zonder repatriëringen.

Er zijn 20 plaatsen in mobiliteit opengesteld en 25 in reffectatie.

Ondertussen zijn er 6 personen aangenomen in mobiliteit, waarvan 5 voor de dienst PZ en 1 voor de GC. Alleen van deze laatste zijn we zeker dat deze de voorkeur heeft gegeven ook repatriëringen te doen.

Probleem:

- > 20 personeelsleden in mobiliteit vinden
- > 25 personen in reffectatie vinden (17 plaatsen opengesteld - 15 kandidaten)
- > Repatriëringen doet men op vrijwillige basis, dus men kan niemand van deze 45 personeelsleden verplichten hieraan deel te nemen.

Gevolg:

Het geld, dat blijkbaar nog altijd moet gevonden worden, door de regering vrijgemaakt om naar 5 repatriëringen per dag te gaan door aanwerving van 45 personeelsleden repatriëringen gaat verloren.

Op deze manier zal men nooit kunnen voldoen aan de vraag van de Minister.

Het NSPV heeft tot hiertoe al het mogelijke gedaan om de scheefgetrokken toestanden aan te kaarten en zal met argusogen deze situatie blijven volgen.

Personen die zich geroepen voelen om hun kandidatuur te stellen voor een "job" op de luchthaven worden hierbij vriendelijk uitgenodigd !

Opgelet

het zou kunnen dat BAC mee in de selectiecommissie zit!!

Eddy De Blaere
Nationaal afgevaardigde

Voor u gelezen

Fietsbrigades Brusselse politiezones krijgen binnenkort subsidies

De regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft op 16 maart in eerste lezing haar goedkeuring gegeven om de fietsbrigades van de zes Brusselse politiezones te subsidiëren. Die maatregel is voorzien in het Fietsplan 2010-2015 van het gewest. Een zone kan maximaal 15.000 euro krijgen voor fietsen en uitrusting. Twee jaar na de eerste aanvraag kan ze een nieuwe aanvraag indienen.

Het Fietsplan (2010-2015) heeft als doel het aantal fietsers aanzienlijk te verhogen binnen het Brussels gewest. "Meer blauw op de fiets is niet alleen goed voor het imago van de fiets. Door hun nabijheid zullen de politiemensen ook efficiënter inbreuken kunnen vaststellen die storend zijn voor de fietsers en voetgangers", zegt Brussels staatssecretaris voor Mobiliteit Bruno De Lille.

Hopelijk is het niet de bedoeling de statistieken van het aantal fietsers te verhogen door alle politieagenten met een fiets te laten rijden....

Waarvan akte

200.000 pv's consulteerbaar voor alle stadsmedewerkers

Antwerpen heeft er nog een primeur bij zo konden we vernemen in de pers op 25 februari. Alle medewerkers van de stad konden die week de databank consulteren met een bestand van alle mensen tegen wie de politie administratieve boetes en pv's had uitgeschreven.

Je kon gewoon de naam van een medeburger intikken en dan kreeg je te zien wat die personen zoal op hun kerfstok hadden: wildplassen, hoerenlopen, sluikstorten, enz...

Op de radio gaf burgemeester Janssens toe dat er een fout was gemaakt. Inmiddels zou dat zijn verholpen. Een stadsmedewerker zou zich hebben vergist en de bestanden per ongeluk op een verkeerde plaats te hebben bewaard.

Het was daar ongetwijfeld een week met boeiende lectuur.

Info voor de oprustgestelden

Help mijn overlevingspensioen wordt gehalveerd!!!

Ik kan nu eindelijk genieten van mijn pensioen, maar mijn toegekende overlevingspensioen die ik kreeg als gevolg van mijn vroeg, te vroeg overleden echtgenoot wordt verminderd tot minder dan de helft.

Kan dit nu juist zijn?

Situatie:

De toenmalige wachmeester van de Rijkswacht met een tiental jaar dienst, kwam om het leven. De weduwe bleef binnen de beperkingen verder werken en genoot verder de uitkering van een overlevingspensioen. (ongeveer € 1132,58)

De vrouw vraagt op de gerechtigde leeftijd haar pensioen aan. Zij ontvangt haar volledig rustpensioen waar ze recht op heeft. (1103,50)

Op dezelfde tijd ontvangt ze een herberekening van haar overlevingspensioen. Ze moet vaststellen dat haar inkomen fel verminderd is. Een cumulatie met een pensioen en/of rustpensioen is gehouden aan die 55 % regel.

Met andere woorden de som van het rustpensioen en het overlevingspensioen wordt in principe beperkt tot **55% van de maximumwedde van de laatste weddenschaal van de overleden echtgenoot.**

Ter verduidelijking: het gaat hier om een politiemans overleden, omzeggens aan het begin van zijn loopbaan. Er is duidelijk een verschil bij volledige loopbaan.

Een kleine berekening:

55% van de geïndexeerde maximum wedde in zijn graad (WM) van de overledene is € 1420,87 per maand.

Het eigen geïndexeerde rustpensioen bedraagt € 1103,50.

Gezien de 55% regel wordt het overlevingspensioen verminderd tot 317,37.

Het gecumuleerde pensioenbedrag is dus € 1420,87

Na aftrek van gezondheidszorgen (€ 34,75) is het belastbaar bedrag € 1386,12.

Na inhouding van de bedrijfsvoorheffing blijft er nog een gecumuleerd netto maandelijks pensioenbedrag over van 1257,09 euro.

Dit bedrag wordt echter door twee verschillende pensioendiensten uitbetaald: Het eigen rustpensioen (privésector) door de Rijksdienst voor de Pensioenen (RVP) en het resterende overlevingspensioen door de Centrale Dienst van Vaste uitgaven (CDVU)

Mocht die weduwe huwen dan vervalt het overlevingspensioen.

Niet alleen vrijwilligerswerk in de kijker, ook de kleine vergoeding voor kunstenaars krijgen belangstelling bij onze gepensioneerde politiemensen.

Wat en hoe betreffende de "kleine vergoeding voor kunstenaars" ? (door index aangepaste bedragen)

Moet ik als vrijwilliger de vergoeding aangeven aan de belastingen?

Sociale bijdrage ? Is dat ook voor ons?

Bij de gepensioneerden wordt veel, heel veel aan vrijwilligerswerk gedaan. Denk maar aan het sportgebeuren tijdens het weekend, verzorging van bejaarden in rusthuizen, ziekenhuizen, vrijwilligers in het verenigingsleven. Zonder vrijwilligers zou het sociale gebeuren in onze samenleving onbestaande zijn. Anderen zoeken het bij kunst.

Als je zou denken dat er bij onze gepensioneerden geen kunstenaars zijn, dan heb je het verkeerd voor. Iedereen kent wel een collega die ergens in een orkestje muziek speelt of als vrijwilliger een kerkdienst opluistert als organist, of denk maar aan decorschilders bij een toneelvereniging enz.

Een antwoord op de vraag is vlug gegeven, maar het is goed om de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van de vrijwilligers nog eens in herinnering te brengen .

Voor art. 4 van deze wet en de vergoedingen (Art. 10) vragen wel onze bijzondere aandacht.

Enerzijds is het kennisnemen van de voorwaarden, plichten en de verzekering aansprakelijkheid van groot belang, en anderzijds dient men aandacht te schenken aan de te ontvangen onkostenvergoedingen. (Zie de artikels daarover in vroegere uitgaven van de Echo)

Soorten vergoedingen

Bij het vrijwilligerswerk herkent men drie soorten vergoedingen.

Een reële vergoeding, een forfaitaire vergoeding en een forfaitaire "kleine vergoeding voor kunstenaars".

Een kostenvergoeding dient om de kosten te dekken. Bij de reële kostenvergoeding moet men kosten bewijzen. De vrijwilligersvergoeding en de kleine vergoeding voor kunstenaars zijn forfaitair. De kosten hoeven dus niet aangetoond te worden.

Reële kostenvergoeding:

Die vergoeding is het bedrag voor de kosten die werkelijk gemaakt werden. Men moet die uitgaven kunnen bewijzen door bijvoorbeeld een factuur, aankoopbewijs of een kasticket voor te leggen. Sommige kosten zoals kosten van telefoon/internet en vervoerskosten met de auto kunnen moeilijk bewezen worden met bewijsstukken. Die kosten kunnen forfaitair worden geraamd.

Voor de verplaatsingen die men doet met de auto, mag een bedrag aanrekenen worden van € 0,3352 per kilometer (geldig vanaf 1 juli 2011 tot 30 juni 2012).

Forfaitaire kostenvergoedingen:

Als men voldoet aan de strikte voorwaarden van vrijwilligerswerk hoeft men de kosten niet te bewijzen. Men ontvangt maximaal 31,44 euro per dag en 1.257,51 euro per jaar.

De vrijwilligersvergoeding is een all-in kostenvergoeding. Alle kosten zijn in dat bedrag begrepen. De opdrachtgever mag aan de vrijwilliger wel een verplaatsingsvergoeding geven voor maximaal 2.000 kilometer per jaar en maximaal € 605,2 per jaar:

- > auto: maximaal € 0,3352 per kilometer;
- > fiets: maximaal € 0,21 per kilometer;
- > openbaar vervoer: prijs van het ticket.

Kleine vergoedingsregel voor kunstenaars:

Wanneer men voldoet om kunstenaar genoemd te worden is de vergoeding betreffende het vrijwilligerswerk enigszins anders.

Het betreft hier een all-in kostenvergoeding die je niet kunt combineren met een andere kostenvergoeding.

- > maximaal €118,08 per dag per opdrachtgever;
- > maximaal € 2.361,51 per jaar.
- > niet meer dan 7 dagen na elkaar bij dezelfde opdrachtgever;
- > niet meer dan 30 dagen per jaar;

In afwachting van de kunstenaarskaart wordt de opdrachtgever aangeraden om de kunstenaar een verklaring op eer te laten ondertekenen waarin de kunstenaar bevestigt nog in aanmerking te komen voor de kleine vergoedingsregeling.

(Je kan een formulier "verklaring op eer" bekomen door de vraag te stellen aan het NSPV Nat. Sector Oprust gestelde)

Men kan echter de beide vergoedingensystemen niet combineren voor een artistieke activiteit.

Een kleine vergoedingsregeling samen met een vergoeding voor vrijwilligerswerk voor niet artistieke activiteiten is wel mogelijk. Er dient duidelijk een scheidingslijn getrokken te worden en de kunstactiviteit en het andere vrijwilligerswerk mag niet plaats hebben op dezelfde dag.

Sociale bijdragen

Men hoeft geen sociale bijdragen te betalen. Dat wil dan ook zeggen dat een kostenvergoeding geen recht biedt op werkloosheidsuitkering, pensioen, kinderbijslag enzovoort.

En de belastingen?

Op de vergoedingen moet men geen belastingen betalen.

Kostenvergoedingen moeten niet worden ingevuld op de belastingaangifte.

De opdrachtgever moet dus geen fiscale fiche opmaken voor de forfaitaire vergoedingen. Mocht de opdrachtgever dan toch een fiscale fiche opmaken dan nog moeten de bedragen niet vermeld worden op de belastingsbrief.

Bron: Eigen documentatie en vroegere Echo – Wet van 3 juli 2005 – Statuten kunstenaars – Pensioendiensten.

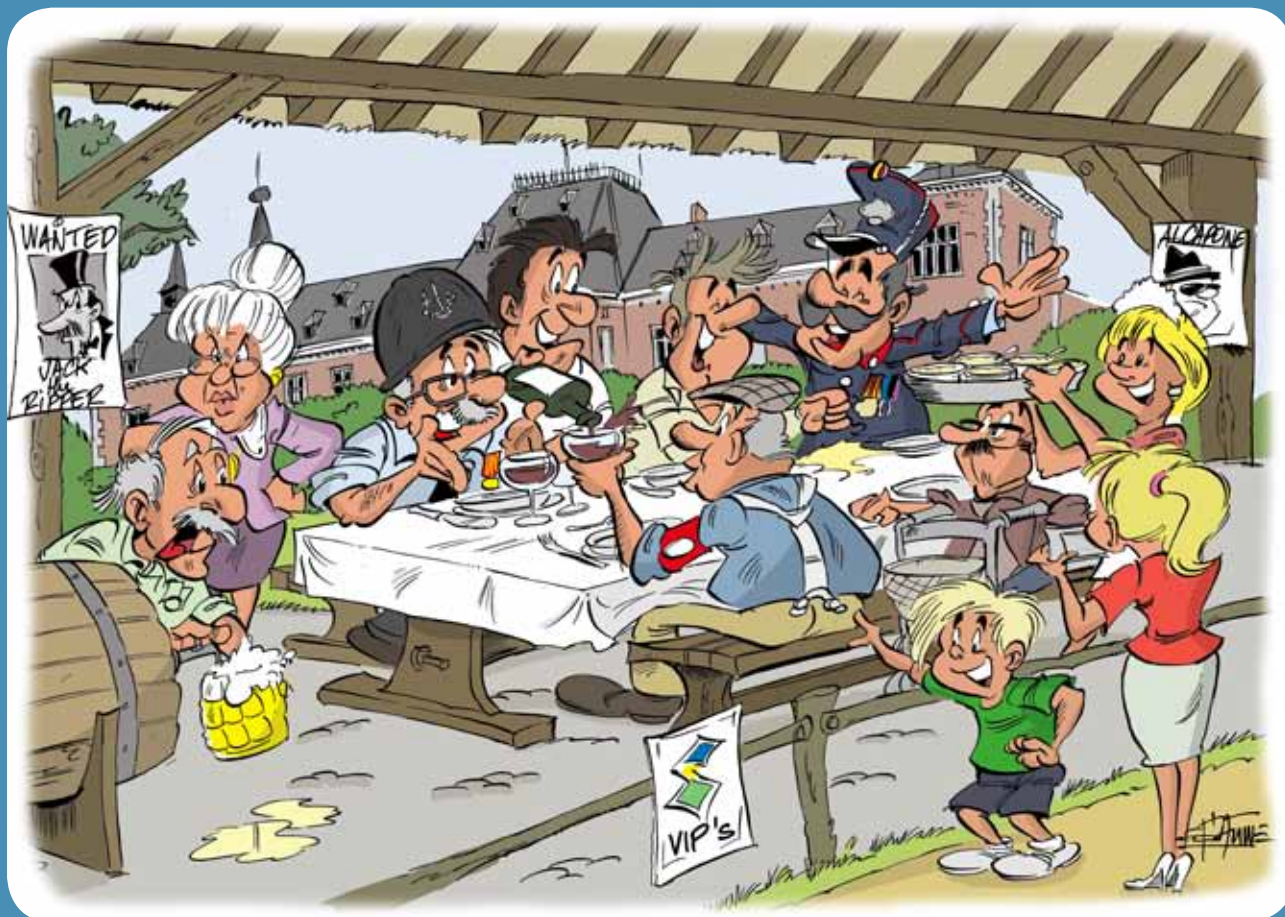
Marcel De Loof

Limburg, we komen er aan!

Vijfde dag van de gepensioneerden

Hou deze dag reeds vrij!

Vrienden,

Op dinsdag 16 oktober 2012 worden we verwacht te BOKRIJK, aan de rand van het openluchtmuseum, in de schaduw van het Oude Antwerpen, in de prachtige locatie van Hangar 58

Oprustgestelden en weduwen uw afgevaardigden

Nationaal vertegenwoordiger oprustgestelden

De Loof Marcel

GSM : 0477/63 90 18

Email : marcel.de.loof@skynet.be

Coördinatie en opvolging van dossiers oprustgestelden

PVS0 Provincie West-Vlaanderen

Beydts Willy

GSM : 078/34 27 13

Email : beydts.willy@skynet.be

PVS0 Provincie Oost-Vlaanderen

Degrande Marnix

GSM : 0474/87 69 72

Email : marnix.degrande@telenet.be

PVS0 Provincie Antwerpen

Peeters Theo

GSM : 0496/10 24 90

Email : theodoor.peeters@telenet.be

PVS0 Provincie Limburg

Fraiponts Roland

GSM: 0479/85 37 02

Email : r.fraiponts@telenet.be

PVS0 Provincie Vlaams Brabant

Carlier Jean

GSM: 0478/34 72 95

Email: frans.carlier@hotmail.com

PVS0 Brussel Hoofdstedelijk Gewest

Vrijens Pierre

GSM / 0472/61 93 36

Tel : 02/216 23 92

In memoriam VAN KEER Paul

20 maart 1946 – 25 maart 2012
Nationaal voorzitter NSPV 1984-2002

Op 31 maart hebben we afscheid genomen van Paul die veel te vroeg van ons is heengegaan. Vele jaren had ik het genoegen om met Paul samen te kunnen werken.

Het afscheid en de plechtigheid werden deels door hem zelf voorbereid en ik kan je verzekeren: "Paul was aanwezig!"

Hij heeft mij en menig ander voor een laatste maal een niet mis te verstane boodschap meegegeven.

Een van de liedjes die hij gekozen had was "La QUETE" of de onmogelijke droom uit Don Quichote. Hij schrijft: "dit lied geeft mijn streven weer, om ondanks tegenwind, toch te streven naar het onbereikbare. Als je gelooft in iets moet je er ook durven voor gaan. Dromen trachten te realiseren kunnen een mens zo rijk aan voldoening maken. Inzet en volharding geven meer levensvreugde dan macht en rijkdom."

Paul, ik ben blij je gekend te hebben. Ik denk met vreugde terug naar de tijd die we samen, op en naast het werk hebben doorgebracht. Zijn wens naar ons toe: Geef niet op, maak iets van jullie leven, geloof in de toekomst. Paul, in naam van allen die je gekend hebben. Bedankt voor wie je was, bedankt voor je steun aan eenieder die het nodig had.

Aan Ann, Johan, Elke, Pieter en Chris onze oprechte deelneming in de rouw die jullie treft. Put kracht uit de herinneringen en de niet mis te verstane woorden van jullie vader. Als de doden zijn begraven in de harten van de levenden, dan pas zijn ze echt dood.

Voor ons zal Paul dan ook eeuwig leven.

Vaarwel Paul.

Eddy De Blaere
Nationaal afgevaardigde

ONZE BLIJKEN VAN DEELNEMING AAN ALLEN DIE BETROKKEN ZIJN BIJ DEZE DROEVE GEBEURTENISSEN.

ANTWERPEN

- Op 15 februari 2012, DE LATHOUWER Joanna, echtgenote van Ludovic MUCHEZ. – 88 jaar
- Op 07 maart 2012, VERBEECK Maria, weduwe van Alfons BLOCKX. – 94 jaar
- Op 14 maart 2012, JONES Ronny, echtgenoot van Ria PEETERS. – 58 jaar

BRUGGE

- Op 03 mei 2011, CATTRYSSIE Irma, weduwe van Wilfried AXTERS. – 88 jaar

GENT

- Op 07 februari 2012, VANSTEENKISTE André, echtgenoot van Jeannette VANHOUTTE. – 84 jaar
- Op 14 februari 2012, VAN BRABANDT Diana, weduwe van Rudolf SIMOEN. 89 jaar

HASSELT

- Op 18 maart 2012, VAN HOVE Ferdinand, echtgenoot van Lena VAN ELSSEN. 82 jaar

HOEI

- Op 24 februari 2012, BEAUMONT Jacques, echtgenoot van Annie METENS. 61 jaar

IEPER

- Op 23 februari 2012, VANBECELAERE Denise, echtgenote van Frans VANOVERSCHELDE. – 76 jaar
- Op 17 maart 2012, COLPAERTS Clairette, weduwe van Roger Riquière. 84 jaar

LEUVEN

- Op 12 augustus 2011, DE VREESE Frans, echtgenoot van Marguerite PIETERS. 81 jaar
- Op 12 oktober 2011, LUERQUIN Louise. 91 jaar

LUIK

- Op 13 januari 2012, RASKIN Gaston, echtgenoot van Maria DEPUIS. – 89 jaar
- Op 24 januari 2012, RENIER Jean, weduwnaar van Marie DUBOIS. 94 jaar

MECHELEN

- Op 15 februari 2012, DE BRANDT Marie, weduwe van Petrus DE RIDDER. 88 jaar

NAMEN

- Op 13 februari 2012, GALOUX Yannis, zoon van Galoux Jean – 39 jaar

TONGEREN

- Op 29 februari 2012, VANDERLINDEN Michel, echtgenoot van Irena DE JAEGER. – 81 jaar
- Op 10 maart 2012, NOEL Alphonsus, echtgenoot van Greet WUYTS. – 77 jaar

TURNHOUT

- Op 24 februari 2012, LUYTS Adriaan, echtgenoot van Paula CAUWENBERGHS. 90 jaar

Statutaire en informatievergadering Informatie vergadering Afd KORTRIJK.

Te HARELBEKE op dinsdag 24/04 vanaf 13.30 uur in de brandweerkazerne

Doe volle bak voordeel.

Exclusief voor leden van het NSPV en alle personen die met hen samenwonen. De verzekeringen van ACTELaffinity zijn goedkoper en garanderen u toch een maximale veiligheid en bescherming.

Autoverzekering

U zoekt een autoverzekering die goedkoper is en veel voordelen biedt? Vraag een prijsofferte zonder verdere verplichtingen! Geniet aanzienlijke voordelen: zoals gratis bijstand bij pech of ongeval (CAR RELAX), een vrijstelling van €0 en betalingsgemak. Kies de graad van bescherming die u wenst, vervolledig uw verzekering met uiterst interessante opties zoals rechtsbijstand en bestuurdersverzekering.

	B.A.	CAR RELAX	Glasbreuk	Brand	Natuurkrachten en aanrijding met dieren	Diefstal	Materiële schade & vandalisme
BURGELIJKE AANSPRAKELIJKHEID	•	GRATIS					
GEDEELTELIJKE OMNIUM	•	GRATIS	•	•	•	•	
VOLLEDIGE OMNIUM	•	GRATIS	•	•	•	•	•

Motorverzekering

Verzeker uw motor tegen de laagste prijs en geniet onder andere van gratis bijstand bij een ongeval. Vraag ons hoe u 45% korting krijgt op de premie voor uw motor.

Woonverzekering

Huurder of eigenaar? Een overgelopen bad, een overstroming, brand, ... dat overkomt niet alleen de anderen. Denk aan de brandverzekering die u via het NSPV kan afsluiten.

Bekwaam en professioneel, het Contact Center van ACTELaffinity staat altijd klaar om te luisteren en u snelle en efficiënte oplossingen aan te bieden bij een schadegeval.

Bel gratis **0800/93 262**
of surf naar **www.actelaffinity.be/nspv**

AWW